

תת"ע 3468/11/15 - מדינת ישראל נגד כامل חושיה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3468-11-15 מדינת ישראל נ' חושיה
בפני כבוד השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
camel chosha
הנאשם

הכרעת דין

בתיק זה החלמתי לזכות את הנאשם מהעבירה המוחסת לו זואת מחמת הספק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של שימוש בטלפון בעת שהרכב נמצא בתנועה, עבירה לפי תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם, בעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון בידי שלא באמצעות דיבורית.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ובדין ההקרה שהתקיים בפני ציון, כי הוא השתמש במכשיר מירס אך עשה זאת בעת שהרכב עמד וכי לא היה לו טלפון בידי.

3. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדו"ח, רס"ר שבתאי כהן (להלן: "השוטר"), והוגש הדו"ח שנערך על ידו, ת/1.

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בעצמו והוא אף נחקר על ידי ב"כ המאשימה.

- לאחר ששמעתי את השוטר ואת הנאשם, נתתי דעת לי עדותם והתרשםתי מהופעתם מעל דוכן העדים, מצאתי לקבוע כי לא עליה בידי המאשימה להוכיח את המি�וחס לנายน מעבר לכל ספק סביר. 4.
- בדו"ח ת/1 ציין השוטר כי הבחן בנายน "מחזיק טלפון ביד פומית פתוחה....קרוב לפיו" זאת כאשר היה מימין לרכב ובמקביל לו. הוא לא ציין כי הבחן בנายน כאשר הרכב נמצא בתנועה. 5.
- בחקירתו החזרת לב"כ המאשימה ציין, כי הרכב היה "במצב נסיעה וגם אני הייתי בנסיעתו ואין רמזוור באותה נקודה שעצרתי אותו, אולי יש לפני כן" (פרוטוקול הדיון מיום 15/3/17 שורות 11-12). יאמר כבר עתה, כי אין בידי לקבל עדות זו של השוטר. 6.
- כשנשאל השוטר בחקירהו, על ידי הנאשם, האם הוא זוכר שהוא אמר לו כי הוא לא מדובר בטלפון אלא במירס, השיב השוטר "לא זכור לי" והפנה לדברי הנג שבת/1. בהמשך הוא חזר וציין כי אינו זוכר מה אמר הנאשם. 7.
- שעה שלא נרשם על ידי השוטר בדו"ח כי הוא הבחן בנายน בעת שהרכב היה בתנועה והשוטר אף לא ذכר פרטים אחרים מעבר لما רשום בדו"ח, והכל בשים לב להתרשם מיעדותו, אין ידי לקבל את עדותו של השוטר בדבר מצבו של הבחן עת הדבר לא נרשם בזמן אמת בדו"ח. 8.
- ודוק, עדותו של השוטר כאן היא עדות ייחודית בהליך פלילי ובית המשפט מחויב להתייחס אליה בזהירות הרואיה וחיב לבחן עצמו טרם יבסס עליה הרשעה בפליליים ובטרם יקבע כי יש בה כדי לשכנע מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את המি�וחס לו. 9.
- ונוכח התרשםותי ומשלא צוין בדו"ח כי הרכב היה בתנועה, אין להתעלם מחסרונו של פרט מהותי זה ואין לאפשר "מקרה שיפורים" ועוד במהלך החקירה החזרת. משנותר בלבבי ספק, ובשים לב לעדותו של הנאשם, שהותירה עליו רושם חיובי, לא מצאתי לסמור על עדותו של השוטר. 9.
- כאמור, עדותו של הנאשם הותירה עליו רושם אמין. הוא חזר על גרסתו שמסר בעת רישום הדו"ח ובהקריאה כי שוחח במירס. הוא העיד כי עשה זאת בעת שעמד ברמזוור וכי לא היה בנסיעתו. הנאשם לא ניסה להרחיק עצמו שימוש במכשיר המירס וגירסתו הייתה עקבית ו אחידה.

10. בנסיבות אלה, אף שאני סבורה כי לאור הפסיקה הקיימת דין של השימוש ב"מיסס" זהה לשימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, הרי משלא הוכח כי הנאשם עשה זאת בעת שהרכב היה בתנועה, אין מקום להרשיעו במiosis לון.
11. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי לא עולה בידי המשימה להוכיח את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מורה על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.
12. המזיכרות בעבר עותק הכרעת הדין לצדים.
מודעת זכות ערעור בחוק.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם.